

Končno

Ideja Občinske konference ZMS Vrhnika, da naj se tudi na Vrhniki ustanovi mladinski aktiv, je zelo stara. V letošnjem letu pa se je končno nekaj »aktivnih« mladincev le začelo resneje ukvarjati s to mislijo. Več mesecev so se pogovarjali in dogovarjali, kako idejo uresničiti. Ker pa vemo, kako hitro na Vrhniki postajajo ideje stvarnost, je do uresničenja mladinskega aktiva prišlo še kar hitro. V začetku oktobra smo se sestali štirje (ni pomota) mladinci (eden se je kaj kmalu utrudil) in naredili osnutek dejavnosti mladinskega aktiva za prihodnost. Zastavili smo si dokaj obsežen in pester načrt, za katerega uresničitev seveda nismo v nikakršnih skrbeh, saj je v vrhniški občini kar več kot tisoč mladink in mladincev. Mislim, da bo vsaj polovica le teh aktivna, zato smo v resnih skrbeh, kje naj se vsi ti mladi ljudje zbiramo, saj imamo na voljo le skromne prostore.

Ker se upošteva doseganje izkušnje sleherni aktivnosti vrhniške mladine začne in konča z zabavno dejavnostjo, smo prostore preuredili v ustrezen disco klub, ki naj bi bil odslej odprt vsako soboto in nedeljo zvečer.

Da smo to dosegli, smo morali seveda veliko delati — v prostem času in celo ponoči. Vse smo opravili v rekordnem času in to verjetno predvsem zato, ker so nas vseskozi spremljali »vzpodbujajoči« pogledi navijačev, ki so z veliko vnemo in tudi komentariji opazovali znoj in prizadevanje petih ali šestih mladincev. Nezadovoljen, ker se je preureditev kluba tako hitro in uspešno končala, je nekdo med nadobudnimi opazovalci že prvi večer poskusnega disco kluba v svoji »delovni« vnemi demoraliziral stranišče. Sicer pa je vse potekalo v redu ob mnogoštevilni udeležbi in brez izgredov, za

kar se imamo zahvaliti vestni vratarski službi.

Fizično delo je torej za nami. Sedaj nas čaka veliko težja naloga. Osnovati nameravamo čitalnico za dijake in študente, marksistični krožek, sodelovati mislimo tudi na raznih proslavah in solidarnostnih akcijah, formirati hočemo aktiv mladih komunistov, aktiv mladih novinarjev in s tem nekoliko popestriti tudi Naš časopis, ki je zaenkrat še precej enostranski. Že sedaj moramo pohvaliti dramsko sekcijo mladinskega aktiva, ki uspešno deluje in pripravlja že drugo premiero.

Čakajo nas torej zelo zahtevne in obsežne naloge. Upamo pa, da jih bomo tudi z vašo pomočjo vsaj delno uresničili. Škoda je, da nekateri mladinci (predvsem starejši) nočejo sodelovati in z ironijo spremljajo naše začetne uspehe.

Stane Mauri

Trezen pregled stanja

Zadnja seja skupščine skupnosti zdravstvenega zavarovanja Ljubljana, skupna seja Sveta zavarovalcev Ljubljana in skupna seja Sveta zavarovalcev notranjskih občin so bile posvečene analizi poslovanja skupnosti v obdobju januar—junij in oceni poslovanja do konca leta 1973. Med pomembnejšimi razpravami gre omeniti tudi številne razprave v zvezi z osnutki novih ustav, zlasti na določila, ki obravnavajo področje zdravstvenega zavarovanja in zdravstvenega varstva v okviru ustanavljanja samoupravnih interesnih skupnosti na tem področju.

Izhajajoč iz resolucije o družbeno ekonomskem razvoju SRS v letu 1973 je bila sprejeta s samoupravnim sporazumom (podpisniki so bili IS SRS, Skupščina skupnosti in Zbor zdravstvenih delovnih organizacij). Z 12,5 % večjimi sredstvi naj bi bil občanom zagotovljen enak obseg zdravstvenega varstva kot v letu 1972. Iz tega so izhajala izhodišča za sklepanje pogodb z zdravstvenimi delovnimi organizacijami.

V I. polletju sploh ni prišlo do podpisa pogodb in to zaradi zakasnitve podpisa Samoupravnega sporazuma in zaradi velikega razkoraka med sredstvi

skupnosti, ki so omejena s predpisi in zahtevki zdravstvene službe. Izdatki za zdravstveno varstvo delavcev so v prvem polletju realizirani v višini

49,1 % v odnosu na finančni načrt, kar je nekoliko preveč glede na dejstvo, da je poraba sredstev v drugi polovici leta večja. Predvsem navzgor odstopajo izdatki za zdravstveno varstvo (55 %) in za specialistično ambulantno zdravstveno varstvo (55,5 %). Omeniti je treba, da se je v teh dejavnostih močno povečal fizični obseg storitev.

Že polletni podatki dokazujejo, da se zdravstveno varstvo v letu 1973 ne uresničuje v sklepu s sprejetimi izhodišči.

Zaradi neurejenega stanja na trgu so se močno povečali izdatki za zdravila, kljub manjšemu številu izdanih receptov. Občutno je povečanje izdatkov za zdravstveno varstvo kmetov, kar je posledica uveljavljanja izenačitve pravic kmetov z delavci. Večji izdatki so bili tudi pri plačevanju nadomestil, zaradi večjega porasta izgubljenih dni zaradi nege, predvsem pa zaradi večjega povprečnega nadomestila (glede na porast neto OD v letu 1972 za 16,8 %).

Dohodki skupnosti v skladu z izhodišči (48 % glede na finančni načrt).

Ugotovitve:

Iz analize polletnega poslovanja povzemam naslednje:

1. Realizacija izdatkov zdravstvenega zavarovanja presega predvidena finančna sredstva,

a) pogodbeni odnosi z zdravstveno službo niso urejeni,

b) realizirani obseg zdravstvenih storitev je večji kot v enakem obdobju preteklega leta,

c) izdatki za nadomestila so nad predvideno ravni.

2. Dohodki skupnosti so v skladu s finančnim načrtom.

3. Primanjkljaj v prvem polletju je posledica neskladnosti med dohodki in izdatki.

Upošteva nekatera znana dejstva, npr. valorizacija OD v zdravstvu in pokazatelje iz prvega polletja, predvidevamo, da bo do konca leta 1973 znašal primanjkljaj Skupnosti nekako med 5. in 6. milijardami din. V vseh ocenah pa je že vrsto nejasnosti (povečanje materialnih stroškov, povečanje izdatkov zaradi novih kadrov, povečanje obsega zaradi aktiviranja novih zmogljivosti, arbitražne odločitve, ki so jih sprožili štirje zdravstveni domovi, povečanje cen zdravil).

Skupščina skupnosti zdravstvenega zavarovanja je na predlog Izvršilnega odbora skupnosti sprejela izhodišče za REBALANS finančnega načrta, ki je predvsem v naslednjem:

— da se upošteva večji programirani obseg preko izhodišč, za katerega je predvideno 100 procentno plačilo.

— prekoračitve preko tega povečanega programa pa se

obravnavajo tako, da se za plačilo upoštevajo le materialni stroški za ločeno zaračunljiv material ter storitve tujih zavodov, zdravila, živila, električno in vodo. Pri tem so upoštevani tudi OD za kadre, ki po izhodiščih niso bili zajeti v kalkulaciji cen in sicer del, ki ni zajel v večjem obsegu.

Upošteva ta izhodišča, bi znašal primanjkljaj skupnosti ob koncu leta 5,6 milijard din.

In od kje zagotoviti predvidena manjkajoča sredstva?

Skupščina skupnosti je že podpisala ANEKS k družbenemu dogovoru o višini dohodkov, ki jih lahko samoupravne interesne in družbenopolitične skupnosti pridobijo iz izvirnega priliva ali na osnovi samoupravnih sporazumov za kritje dogovorjenega obsega dejavnosti v letu 1973 na področju splošne oziroma skupne porabe, ter o omejitvi njihove porabe v letu 1973.

Sopodpisniki tega aneksa so še IS Skupščine SRS, Zbor delegatov zdravstvenih delovnih organizacij ter Skupščine občin.

Tretji odstavek dodanega 14. člena družbenega dogovora določa:

Kolikor dohodki samoupravnih interesnih skupnosti in družbenopolitičnih skupnosti ne bodo zadoščali za realizacijo stališč iz 13. člena, bodo manjkajoča sredstva zagotovljena iz proračunov družbenopolitičnih skupnosti in z usklajanjem cen storitev na področju družbenih dejavnosti.

Kaj pa so storile zdravstvene delovne organizacije za stabilnejše gospodarstvo?

Nedvomno, da se je večina pozitivno vključila v stabilizacijsko prizadevanje. Ostaja pa še vedno odprta vrsta vprašanj, ki jih upravičeno postavljamo zavarovanci. In ta vprašanja so predvsem: slaba urejenost osnovne zdravstvene službe, dolge čakalne dobe v specialističnih ambulantah, realnost cen in programov storitev, ter nazadnje včasih tudi pri posameznikih premajhna »kulturna postrežba« zavarovanca.

Pri izhodiščih za formiranje samoupravnih interesnih skupnosti v zdravstvu in zdravstvenem zavarovanju se bomo morali odkrito dogovoriti o vseh nerešenih vprašanjih in nakazati konkretne rešitve za uspešno medsebojno sodelovanje. Zdravstvenim delavcem naj se s formiranjem skupnosti ne zagotovi samo enak družbeno-ekonomski položaj kot delavcem v drugih organizacijah združenega dela, pač pa se bodo morali aktivno vključiti tudi v druge skupne interese, kot npr. razvoj, izvajanje in načr-

tovanje dejavnosti in združevanje sredstev za napredek in razvoj dejavnosti.

Nedvomno pa je res, da bomo lahko, ne glede na obliko in vsebino organiziranosti, trošili za potrebe zdravstvenega zavarovanja le tolikšna sredstva, za katera se bomo dogovorili s samoupravnimi sporazumi, odnosno, ki jih bomo sposobni dati v ta namen. Če bodo naši apetiti večji, se bo treba jasno dogovoriti, kdo naj prispeva večja sredstva.

Peter Petkovšek

Urednikov stolpec

Počasi, s težavami, napori in zamudami izhaja ta Naš časopis. Izhaja pa vendarle. In izhajal bo tudi v prihodnje. Ljudje so se začeli nanj odzivati, torej postaja njihov, postaja naš. Postal nam bo potreben in prepotrebna vez med ljudmi in organizacijami in med ljudmi samimi.

Ljudje, tako kaže, sledijo neki sproščujoči politični klimi, ki je na novo ovrednotila najsveflejše parole revolucije in razvijajočega se samoupravnega socializma.

Ljudje morda postajajo pogumnejši v naraščajočem občutku, da so sooblikovalci sveta, v katerem živijo in da so posamezni »lastniki politike« le še osamljeni posamezniki, ki jih je čas povozil.

Pred nami je javna razprava o statutu skupščine občine in o statutih krajevnih skupnosti, zato je prav, da ta naša spoznanja v čim večji meri vnesemo v dokumente, ki bodo sourejali naše življenje v prihodnjih nekaj letih. Razprav se lotimo resno in s polno odgovornostjo. Morda kdo izmed vas meni, da je bil premalo vključen v javno razpravo o naših ustavah ali morda, da so razprave o ustavah bile zanj premalo konkretne in preveč nerazumljive. V razpravah o statutih ni te nevarnosti, saj se bomo na njih pogovarjali o stvareh, ki morajo živo zanimati vsakega posameznika, saj bo od njih tako ali drugače odvisen. Zlasti statuti krajevnih skupnosti naj bodo z našo skupno pomočjo takšni, da bodo resnično omogočili uresničitev naših polnih samoupravnih pravic, ki naj že vnaprej onemogočajo sleherno samovoljo, monopol in manipuliranje z ljudmi, ki smo mu bili večkrat priče v komaj preteklem obdobju.

Doro Hvalica

Naša skupna zahvala

Naslednji zapis je vzpodbudilo pismo, ki ga je uredništvu poslal Svet KS Stara Vrhnika, oziroma njegov predsednik Čiča Miloš.

V pismu nas tovariši s Stare Vrhnike prosijo, naj objavimo v Našem časopisu javno zahvalo Industriji usnja na Vrhniki za denarno pomoč v znesku dveh starih milijonov. Ta denar so delovni ljudje IUV namenili Stari Vrhniki in jih je ta koristno uporabila za uresničevanje svojih načrtov.

To nas je vzpodbudilo, da smo poprosili tovariše iz IUV, naj nam posredujejo pregled sredstev, ki so jih v letošnjem letu namenili krajevnim skupnostim in drugim organizacijam ali pa so jih podarili ob raznih humanitarnih akcijah. Začudili smo se — čeprav vemo, da delavci IUV nikoli ne odrečejo pomoči tistemu, ki jo je potreben — ko smo sešteli in ugotovili, da so v IUV letos namenili že preko pol stave milijarde dinarjev v take namene.

Prav je, da se ob tej priliki tudi mi priključimo zahvali tovarišev s Stare Vrhnike. Ker tudi druga Vrhniska podjetja kažejo veliko razumevanja za solidarnostne in humanitarne akcije, bomo ob drugi priliki zbrali tudi te podatke in jih objavili.

M. M.

UDELEŽBA IUV

pri finansiranju raznih družbenih dejavnosti v občini Vrhnika in Smartnem pri Litiji ter v solidarnostnih akcijah v letu 1973

1. Namesto novoletnih čestitk	
za učence socialno šibkejših družin na šoli Ivana Cankarja	20.000.—
Janeza Mraka	20.000.—
Smartno pri Litiji	20.000.—
za Otroški vrtec Vrhnika	10.000.—
Smartno pri Litiji	5.000.—
za socialno ogrožene občane v občini Vrhnika	20.000.—
Smartno pri Litiji	10.000.—
2. Za finansiranje športnih in drugih družbenih dejavnosti (Vrhnika in Smartno pri Litiji)	300.000.—
3. Za finansiranje dejavnosti Krajevnih skupnosti (Vrhnika in Smartno pri Litiji)	300.000.—
4. Prispevek k pokrivanju jesenskih izdatkov za socialno ogrožene občane na Vrhniki	20.000.—
Smartno pri Litiji	10.000.—
in za člane kolektiva IUV, ki žive v skromnejših materialnih razmerah	100.000.—
5. Nakup stavb sedanjega Doma počitka na Vrhniki za ceno, ki je precej višja od realne vrednosti stavb. IUV je stavbe kupila in plačala, ker želi s skupnino pomagati pri gradnji novega Doma počitka	1.090.000.—
6. V občinske solidarnostne stanovanjske sklade je IUV letos že prispevala	850.000.—
7. Za pomoč ljudstvu Vietnamu	50.000.—
8. Za gradnjo Spominskega doma v Kumrovcu	50.000.—
9. Za organiziranje Zbora aktivistov Notranjskega okrožja — Cerknica	20.000.—
10. Iz varčevalne akcije, ki poteka letos v IUV, smo za obdobje januar—junij namenili (poleg 8% stanovanjskega prispevka) za hitrejšo reševanje stanovanjskih problemov	
— za obrat Vrhnika (verjetno za nakup Pionirjevih vrstnih hiš)	2.000.000.—
— za obrat Smartno in ostale (za namensko varčevanje)	1.000.000.—

Proti cilju

Občani na Logu so na svojem zboru že 6. junija letos dali nezaupnico staremu svetu krajevnih skupnosti in izvolili (na predlog podpredsednice skupščine občine Vrhnika tovarišice Mike Verbič) iniciativni odbor, ki naj pripravi vse potrebno za konstituiranje krajevnih skupnosti in izvolitev novega sveta.

Iniciativni odbor se je prizadevno lotil svoje naloge in jo končuje šele te dni, saj si na začetku še zdaleč ni predstavljal, da bo naletel pri svojem

delu na toliko težav in na tolikšno nasprotovanje starega sveta krajevnih skupnosti.

Kljub namernemu onemogočenju in oviranju pri delu s te strani, pa mu je le uspelo pripraviti za sklic zbora občanov vsa gradiva in prizadevanja vskladiti z občinsko konferenco SZDL.

Na Logu so prepričani, da bo zbor občanov sklican že do 1. decembra in da bo z novim svetom krajevnih skupnosti delo normalno steklo že v tem letu.

O. A.

Novo zajetje

Veliko pomanjkanje pitne vode na Logu je občane vzpodbudilo k iskanju trajnejših rešitev tega problema, ki je zaradi živahne individualne grad-

nje na Logu iz dneva v dan večji. Vodovodni odbor pri krajevni skupnosti je pri tem pokazal zvrhano mero prizadevnosti in delavnosti. Še posebej velja poudariti izredno prizadevnost predsednika tega odbo-

ra Cirila RUSA, ki je morda v največji meri pripomogel, da so Ložani z lastnimi sredstvi in prostovoljnimi delom z izgradnjo novega vodnega zajetja že tako daleč, da upravičeno upajo na okrepljen dotok vode v vaški vodovodni rezervoar še to leto.

Morda se komu zdi, da akcija Ložanov ni v skladu s skupnimi, občinskimi prizadevanji na tem področju, saj je cevovod novega vodovoda iz Vrhnike že na Drenovem griču. Takšni očitki so povsem odveč, saj na Logu niso mogli čakati na uresničitev tega načrta in do takrat (kdaj?) biti preprosto brez vode v vseh višjih legah ali jo dnevno voziti za potrebe gospodinjstva od drugod (tudi to so nekateri morali početi).

Akcija je nedvomno uspela, čeprav še niso prerezali otvornitvene vrvice. Zahvala za ta uspeh gre seveda vsem, ki so delali (žal prevečkrat le eni in isti obrazi) in tudi krajevni skupnosti Horjul, ki je razumevajoče dovolila izgradnjo zajetja na Strgarju.

O. A.

Dramska sekcija vrhniške mladine

Prve predstave Dramske sekcije mladinskega aktiva Vrhnika »Vzorni soprog« nistem videla. S toliko večjim zanimanjem sem si zato ogledala drugo postavitev te gledališke skupine »Problemčki in preprički«.

Obetajoči naslov je bil verno zrcalo enodejank, ki jih je povezoval in nam jih predstavil Stane Mauri. Igralci so nam dovolj živo uspeli prikazati ves spekter drobnih, vsakodnevnih težav, problemčkov in zapletov s primerno humoristično in satirično ostjo na vse, kar nam po nepotrebnem greni življenje.

Enodejanke o birokraciji, stricu na položaju, psu in direktorju, taščah in alkoholu, so dale dovolj celovit gledališki večer, ki ga je spremljala mlada in manj mlada in celo precej številna publika v dvorani doma JLA.

Igralci so dobro opravili svojo nalogo, bili so prepričljivi z dobršno mero smisla za primerno interpretacijo svojih vlog. Nekoliko teže jim je bilo, ko so se v drugem delu lotili odlomkov iz del velikih mojstrov. Vsak začetek je pač težak in morda ni dobro meriti že na samem začetku previsoko. V delo pa so nedvomno vložili veliko volje in pridnosti. Uspeh zato ni izostal. Režiser je dobro opravil svojo nalogo in uspešno vodil še neutečeno ekipo bodočih amaterskih igralcev, ki so vsi pokazali veliko mero talenta.

Skupina bo morda lahko prerasla v dobro gledališko sekcijo. Pogoji za delo so sicer še vedno zelo slabi, a jih bo gotovo premagala dobra volja. Nastopili so: režiser in igralec Jože Valetič in igralci: Majda Malnar, Vesna Černec, Cveta Vrhovnik, Niko Nikolčič, Jože Horvat in Emil Kogovšek.

Dragica Pečar

V novem mladinskem klubu na Vrhniki

Pomoč v stiski

Od Maksa Hrovatina iz Bevk smo prejeli okorno, a prisrčno pismo z zahvalo vsem, ki so bili pripravljeni nesebično pomagati sočloveku v nesreči.

Tovariš Hrovatin nam je namreč sporočil, da so ob preteklem deževju in poplavih, ki so prizadejale veliko škodo na kmetijskih površinah in na stanovanjskem in gospodarskem posloju Jakoba Buha ob Ljubljani, spremljali nevarnost tudi predstavniki skupščine občine in celo komandir postaje milice na Vrhniki. V sili je bil prizadeti z družino rešen in preseljen v drugo začasno stanovanje prav s pomočjo pripadnikov milice in JLA. Ob tem se v imenu krajevnih skupnosti Bevke zahvaljuje tovariš Hrovatin predvsem komandirju postaje milice, miličniku tovarišu Peškotu, štabu civilne zaščite, tovarišu Tomiču in Likar Tereziji za odstopljeni prostor ogroženi družini.

Zahvali se pridružuje tudi uredništvo Našega časopisa.

Naše organizacije združenega dela

Ko smo se odločili, da tokrat predstavimo Komunalno stanovanjsko podjetje, smo se hkrati zavedali, da bralcev ne bomo zadostili z opisovanjem njene razvoja, uspehov, težav in načrtovanja za prihodnje. Tudi ne bi bilo dovolj, če k takšnim opisom pristavimo še številke in morda intervjuje z vodilnimi v organizaciji. Svojevsnosti Komunalno stanovanjskega podjetja Vrhnika so namreč tolikšne, da bralceve radovednosti ne bi mogli potešiti tako poceni. V občini Vrhnika je Komunalno stanovanjsko podjetje pav gotovo najbolj izpostavljena delovna organizacija — vsaj kar zadeva zahtev občanov, neposrednega pritiska, negodovanja, vprašanj, kritik in nejevolje. V naših krajevnih skupnostih prav gotovo še ni bilo zbora občanov ali zbora volilcev, na katerem ne bi bilo postavljeno vsaj eno vprašanje v zvezi z izpolnjevanjem obveznosti komunalno stanovanjskega podjetja in izrečena vsaj ena sama kritika na račun teh obveznosti.

Prav zato smo se odločili, da se »lotimo« podjetja in tega članka s te strani z namenom, da odkrijemo, če je odkriti mogoče, vzroke za negodovanje občanov, krivdo podjetja — ali morda tudi ovržemo upravičenost takšnega negodovanja.

Kar priznajte, da naloga sploh ni bila lahka. Sicer pa nam tudi ni uspela. V svojem prizadevanju pa smo vsaj spoznali, da bi v prihodnje veljalo probleme, ki zadevajo Komunalno stanovanjsko podjetje sproti razčiščevati v vsaki številki Našega časopisa. Gradiva in problemov je odločno preveč, da bi jih skušali zaobjeti v enem samem prispevku. **Tolikšna in raznolika dejavnost, kot jo srečamo pri Komunalno stanovanjskem podjetju, zahteva obravnavanje posamičnih problemov.**

Tovariš Otrin, direktor Stanovanjskega podjetja na Vrhniku, nam je v razgovoru jasno in brez obotavljanja razložil temeljne dejavnosti in probleme podjetja:

Individualni standard narašča pri nas neprimerno hitreje kot standard komunalnih naprav, kar vodi v absurdno situacijo, saj bi oba morala rasti vzporedno in soodvisno. Pa vendarle za sodoben razvoj komunalnih naprav nikoli ni bilo dovolj sredstev. Veliko bolj je šele, odkar občani v krajevnih skupnostih sami rešujejo komunalne probleme. To je tudi prav, saj menim, da bi morala v prihodnje biti naša naloga predvsem skrb za komunalne naprave širšega pomena. Pobude in sodelovanje občanov sta poročstvo za reševanje problemov na tem področju. Računati moramo seveda na to, da vsi nikoli ne bodo za skupno akcijo že na samem začetku. Organizirali smo na primer odvoz smeti. Večina je rešitev z zadovoljstvom sprejela, vsi pa ne.

Še vedno so iz svoje okolice delali smetišča. Zadnje čase je že bolje. Ponekod so ljudje celo začeli kar sami spontano urejati skupno okolico. **No, kar zadeva smeti, naj povem, da pripravljamo tudi lasten prevoz z manjšim vozilom, ki bi lahko obiskalo vse, tudi teže dostopne kraje.**

Tudi kar zadeva otroška igrišča, nam ljudje niso pripravljeni vedno pomagati. Hišni sveti se ponekod upirajo odločitvam, da bi v njihovi bližini uredili otroška igrišča. To je sicer problem šolskih organov in skupščine občine — mislimo pa le, da bi bilo treba hitreje urediti čimveč šolskih igrišč.

Največ pozivov in vprašanj, naslovljenih v zadnjem času na Komunalno stanovanjsko podjetje, je prav gotovo zadevalo vodo in vodovod — na Vrhniku in v nekaterih drugih krajih v občini. Letos je bilo to toliko bolj aktualno, ker je bilo poletje zelo sušno, porabnikov pa je z novograditelji vedno več. Problem vode pa želimo rešiti sistematično in trajno, zato smo dali terene raziskati že

In kaj bomo konkretnega storili za spremembo takšnega stanja? Naš načrt je obsežen in dobro premišljen. Usklajen je tudi z urbanističnimi načrtovanji na našem področju.

Novo količino vode nameravamo črpati v Hribskem potoku. Vse potrebne načrte imamo že izdelane. Z gradnjo bomo začeli v prihodnjem letu.

Zakaj gradimo najprej omrežje proti Dragomeru? Tudi zato, ker to omrežje financiramo iz prispevka stavbnih zemljišč in seveda kreditov. Kredite smo dobili pri Zavarovalnici Sava in Ljubljanski banki.

Poudarim naj, da novo omrežje proti Dragomeru še ne pomeni ukinitve obstoječih vaških vodovodov. Nasprotno, vse obstoječe vodovode nameravamo obdržati, saj bodo pokrivali potrebe teh krajev v kritičnih sušnih časih. Obstoječe vodovode nameravamo po dogovoru s krajevnimi skupnostmi vključiti v novo omrežje. Zaradi normalnega delovanja obstoječih vodovodov je odveč strah nekaterih na Vrhniku, češ da bo novo omrežje ogrozilo porabni-

Odtod tudi zanimiv pojav, da vzdržujejo nekatere ceste in ulice novograditelji kar sami — toda povsem nestrokovno. Vse te ceste bi po našem mnenju moralo prevzeti Komunalno stanovanjsko podjetje in skupaj z občani in skupščino občine poiskati možnosti za čimprejšnjo stalno ureditev — asfaltiranje.

Ker sem zvedel, da je **tehnični direktor, tovariš Rot, operativna duša podjetja,** sem zaprosil za pogovor tudi njega. Lahkotno in brez zadrege se je lotil pripovedovanja. Sodeč po podatkih, ki jih je vpletal v pogovor, je resnično z vsem, kar se dogaja v podjetju, povsem na tekočem.

Vključujemo dvanajst področij dela: pokopališča, javna snaga, razsvetljava, vodovod, kanalizacija, ceste, parki in zelence, stanovanja, športni objekti, oddaja in urejanje stavbnih zemljišč (priprava in urejanje dokumentacije), zidarska grupa in vodovodna grupa.

Ker sem mu omenil, kaj sem o njem slišal, je nadaljeval s problemom kadrov, ki je pri

podjetje ima le 70 zaposlenih in od tega le 13 delavcev v upravi. Tolikšna raznolikost našega dela pa ustvarja pri nas dinamičnost in obremenjenost nekaterih, kot da bi šlo za podjetje z neprimerno več zaposlenimi.

In konkretna delovišča, problemi, vprašanja... Ulovka dobro napreduje. Računali smo na prispevek lastnikov počitniških hišic na Ulovki (ob gradnji svojih hišic niso plačali ničesar). Zato nam manjka približno 50.000 din. Upamo, da se bomo z lastniki uspešno dogovorili in dogovor tudi uresničili.

Za vodovod proti Dragomeru smo plačali že 60 starih milijonov, čeprav je bilo opravljenega že veliko več dela. Prva faza vodovoda do Drenovega griča bo stala 170 milijonov starih dinarjev. Sredstva imamo zagotovljena. 65 milijonov smo dobili kredita na podlagi lastnih sredstev, 100 milijonov notranjega lastnega posojila iz sredstev komunalnega prispevka. Sredstva komunalnega prispevka bomo vložili v banko in s kreditom dobili nadaljnjih 200 milijonov starih dinarjev za dograditev vodovoda do Dragomera. Kredite bomo dobili tudi od zavarovalnice Sava.

Že v marcu mesecu prihodnje leto bomo začeli z gradnjo novega velikega vodovodnega rezervoarja in čistilnih naprav, s čimer bomo rešili problem preskrbe s pitno vodo v velikem delu naše občine. S sredstvi, ki jih imamo na razpolago, ustvarjamo veliko in menim celo, da dobijo novograditelji za komunalni prispevek (v primerjavi z drugimi) veliko, čeprav priznam, da v veliki večini primerov tega ne dobijo pravočasno. Vzroki za negodovanje posameznikov so včasih tudi v tem, ker ljudje gledajo le svoje osebne trenutne potrebe in se premalo zavedajo nujnosti celovitejšega reševanja komunalnih ureditev.

Obseg našega dela se povečuje iz leta v leto. Letošnji promet presega 700 milijonov in se povečuje z letno stopnjo 15 odstotkov. Povsem normalno je, da razmišljamo o tem, da bi v prihodnje za večja dela bili zgolj v vlogi investitorja in dela le naročali kvalificiranim izvajalcem. Tega se že poslužujemo, saj nam Ulovko gradi Igrad, vodovod pa komunalno podjetje Vič. Vem, da leti na naše podjetje veliko kritik in vem tudi to, da bi jih bilo neprimerno manj, če bi bili ljudje o našem delu, prizadevanjih in problemih sproti obveščeni.

To željo bomo Komunalno stanovanjskemu podjetju Vrhnika uresničevali v vsaki številki Našega časopisa v prihodnje. Seveda bodo enake možnosti imeli tudi vsi tisti, ki mislijo ali bodo mislili drugače kot Komunalno stanovanjsko podjetje.

Doro Hvalica

Komunalno stanovanjsko podjetje Vrhnika

pred leti Zavodu za raziskavo Krasa. Ugotovili so, da je naša voda kraška voda. Osnova vode našega osrednjega vodovoda je nedvomno dobra, kalijo jo le viri iz Stare Vrhlike. Težave z nezdravo vodo imamo zato, ker vodovod nima čistilnih naprav. Vodo zato kloriramo po naročilu Republiškega zdravstvenega zavoda (1 miligram na liter). Vodo kloriramo pri zajetju. V omrežju je stopnja kloriranosti od 0,5 do 0,6 miligrama na liter. Nujno potrebno bo zgraditi sodobne čistilne naprave, čeprav bo treba iz zdravstvenih razlogov vodo klorirati tudi v prihodnje.

Kar zadeva količino pitne vode, nam podatki kažejo, da že doslej ne bi smelo primanjkovati vode (pri sedanjem številu porabnikov), a so zaradi dotrajnega omrežja izgube zelo velike, saj dosega kar tretjino zajete vode.

ke na Vrhniku. Novo omrežje (linija do Drenovega griča, Loga in Dragomera) ne bo pobralo več kot 120 m³ vode prav zaradi že delujočih vodovodov v teh krajih.

Že v letu 1974 bo zgrajeno novo zajetje in rezervoar s prostornino od 800 do 1000 m³.

Ceste in njih vzdrževanje so med našimi problemi na drugem mestu (ponekod celo na prvem). S sredstvi in možnostmi, ki jih imamo na razpolago, bo ta problem tudi ostal, če ne bomo začeli resneje razmišljati o asfaltiranju. Makadamske ceste je potrebno neprestano vzdrževati. Takšno vzdrževanje ni poceni. Rešitev je prav gotovo v asfaltiranju.

Vedno smo bili mnenja, da bi morali že ob začetku organizirane gradnje v naši občini vključiti v komunalni prispevek tudi delež za asfaltiranje cest. Odborniki skupščine takšnega predloga niso sprejeli.

njih očitno zelo hud.

Potrebujemo pravniko, ekonomista, tehnika itd. Žal sloni res večina dela na meni, toda kaj, ko pa nimamo dovolj usposobljenih, kvalificiranih ljudi.

Nujno potrebujemo tudi dobro servisno službo, ki bo hitro reagirala na potrebe občanov.

Drugi največji problem v našem delu so prav gotovo sredstva, ki jih je bilo včasih iz občinskega proračuna neprimerno več, sedaj pa jih je le še za skromno vzdrževanje in javno razsvetlavo.

V zadnjem času gradimo vse z lastnimi sredstvi, deležem občanov, 50 % deležem skupščine (v nekaterih primerih) in krediti.

Ta dva problema sta seveda povezana, saj so usposobljeni kadri odvisni od sredstev oz. od pomanjkanja sredstev za nastavitev takšnih kadrov. Pod-

Predstavljamo vam predsednike krajevnih skupnosti

Nartnik Milan, triinštiridesetletni mizar pri SAP Ljubljana, je predsednik sveta krajevnih skupnosti Bevke že pet let, a tudi pred tem je že bil delaven član krajevnih organizacij SZDL in vedno prepričan v potrebnost družbenega dela.

Za Bevke je značilna neka posebna enotnost, složnost, ki nam omogoča, da uresničimo prenekateri skupni dogovor. Ne mislite, da tudi pri nas ni manjših nesoglasij. Takšna nesoglasja so povsod, a skupni interes mora pač biti močnejši in nespornost se kaj kmalu zgladijo.

Naš svet sploh ni razdeljen na komisije, odbore ali kaj podobnega. Svet je enotno telo 11 članov, ki razpravlja in odloča o vsem. Večje akcije, ki jih potrdi zbor občanov, potem izpeljemo vsi, ne le svet. V takšnih primerih pomagajo vse organizacije, društva in velika večina posameznikov. V svetu se tudi zelo dobro ujema interesi starejših in mlajših. Zlasti izkušnje starejših nam veliko koristijo.

Če imamo probleme? Seveda imamo tudi probleme — a jih

tudi rešujemo. Najhujši so tisti »komunalne narave«. Nimamo vodovoda in kanalizacije, pa tudi elektrika je že bolj slaba. Pijemo kapnico in talno vodo, ki pa nam jo bodo polagoma onesnažile odplake. Makadamska cesta skozi vas nam je do nedavnega onesnaževala tudi kapnico. Cesto smo asfaltirali. Aprila 1970 leta smo se namreč odločili za samoprisevek za cesto. Priznam, da smo bili precej nejeverni. Še sami nismo verjeli v uspeh. Pa nam je le uspelo. Plačevali smo tri leta 2% od svojih osebnih dohodkov, od pokojnin nad 500 dinarjev in od katastrskega dohodka. 60% sredstev je prispevala skupščina občine Vrhnika. Cesta je veljala nekaj čez 40 starih milijonov.

Sedaj, ko vidimo uspeh našega prizadevanja in skupne akcije, nam je samo žal, zakaj se že takrat nismo odločili za večji prispevek, pa bi imeli cesto že do Loga. No, saj jo bomo imeli vseeno. Podaljšali smo namreč samoprisevek do junija 1976. Z zbranim denarjem in sredstvi skupščine občine bomo potegnili asfaltni trak do Loga.

Naša vas bo tako prav gotovo postala privlačnejša. Pravimo, da so Bevke kmečka vas, a je čistih kmetov le 46, ostali so delavci. V Ljubljano na delo se vozi skoraj 200 ljudi, nekaj pa

Predsednik Milan Nartnik

tudi na Vrhniko. 140 gospodinjstev je v 137 hišah. Prebivalcev je 565 in od tega 356 vpisanih volilcev. Na zbere občanov pa prihaja redno najmanj 20% občanov.

Ne bi rad pogreval problemov, ki tarejo tudi druge, saj natančno vem, da tudi skupščina občine ne zmore vseh bremen — omeniti pa vendarle moram negotovanje in jezo novograditeljev, ki plačujejo komunalni prispevek (približno 25.000 dinarjev) in zanj mnogokrat ne dobijo preprosto ničesar, ali vsaj doslej je bilo tako. Saj vem, da je komunalni prispevek za načrtnejše reševanje komunalnih problemov v celotni občini, vem pa tudi, da novograditelj pri nas ne dobi niti vode, niti kanalizacije in niti dobre elektrike, saj je napetost ob konicah takšna, da bomo morali nujno začeti razmišljati o novi transformatorski postaji.

Osebnostno verjamem v enotno akcijo in pripravljenost ljudi za skupno delo. In v naši vasi smo delovni ljudje. To dokazuje tudi živahno delovanje družbeno političnih organizacij in društev. Zelo lepo sodelujemo s krajevnim odborom SZDL, Zvezo borcev, Zvezo mladine, Gasilskim društvom, Prosvetnim društvom itd. Odveč je naštevati. Veliko nas je, ki delu-

jemo v več organizacijah, zato je tesno sodelovanje razumljivo. Najaktivnejši so seveda gasilci, ki se izkažejo z marsikatero prireditvijo. Sicer smo pa menda ena redkih vasi, ki ima svojo kinodvorano (Kulturni dom) in v njej vsak teden tudi kinopredstavo. Tudi naša šola pridno sodeluje, ko ob proslavah potrebujemo kulturni program.

Koga naj posebej pohvalim? Vsi člani sveta so delovni in prizadevni. Ljudje seveda nismo vsi enaki, a ko začutimo v slogi resnično moč, ni odpadnikov. Sicer pa, če že gre za pohvalo, naj omenim našega marljivega in prizadevnega tajnika sveta krajevnih skupnosti, tovariša Maksa Hrovatina.

Pridite večkrat k nam, še veliko vam bomo lahko povedali. 29. novembra pa vas vabimo na proslavo. Vse naše praznike praznujemo tako, kakor se spodobijo.

V Bevke bom še šel, službeno in privatno. Tam se splača veliko poslušati, opazovati in se učiti. Marsikom takšen uk ne bi škodoval.

Taborniki jeseni

Taborniki odreda »Ivan Cankar« so bili tudi v obdobju september — oktober zelo aktivni:

— 10. septembra so imeli kolesarski izlet v Pekel pri Borovnici. Izlet je bil namenjen ogledu slapov v Peklu, ogledu starega mostu v Borovnici, ki so ga porušili med NOB. Ustavili pa so se tudi v Bistri in si ogledali Tehnični muzej Slovenije. Udeleženci izleta (9 tabornikov in 18 medvedkov in čebelic) pa so praktično položili tudi preizkušnjo za večino kolesarja.

15. septembra so organizirali propagandni tabor v kampu na Vrhniki, v katerem so prenočili taborniki iz Ljubljane. Udeleženci pohoda v Cerknico. Skupaj s planinci in gosti iz Ljubljane pa so isti dan zvečer izvedli program ob tabornem ognju.

16. septembra pa je odšlo na pohod po poteh II. dolomitskega odreda v Cerknico 18 tabornikov, kjer so se udeležili proslave ob »zboru notranjskih aktivistov«.

— 5. oktobra je zagorel že drugi taborni ogenj v kampu, tokrat je bil za tabornike še posebno svečan trenutek, saj so novi člani organizacije ta dan prisegli.

Ob tej priliki so taborniki odreda »Ivan Cankar« razvili tudi svoj prapor, ki ga je predal starešina odreda tov. Čamerik Rudi.

— 7. oktobra se je 15 tabornikov udeležilo proslave ob 30-letnici »Kočevskega zbor« v Kočevju. Poleg osrednje svečanosti na glavnem trgu v Kočevju so si taborniki ogledali še nastop pripadnikov JLA v judu. Imeli pa so tudi partizansko kosilo.

Na sestankih so taborniki praktično spoznavali orientacijo na terenu (Sv. Trojica), obenem pa se pripravljajo za prvo zvezdo taborniškega znanja.

Medvedki in čebelic pa pridno zbirajo material za večino astronava in čarovnika. S tem je povezano tudi ročno delo — izdelava robota.

V prihodnje čakajo tabornike še mnoge naloge. Potekajo tudi že priprave na občni zbor odreda, ki bo v soboto 17. novembra 1973 ob 16. uri v domu JLA na Vrhniki.

Istencič Branko

Lep uspeh

Dne 29. 9. 1973 je bilo republiško tekmovanje rezervnih vojaških starešin, na katerem je sodelovala tudi ekipa rezervnih vojaških starešin občine Vrhnika.

Letošnje tekmovanje je priredil v Dobrni občinski odbor RVS Celje s sodelovanjem krajevnih organizacij RVS Dobrna.

Tekmovanja se je udeležilo 53 ekip iz 53 slovenskih občin.

Za našo občino je tekmovala ekipa, ki so jo sestavljali: **Lovro Novinšek, Miha Žibert, Franc Merlak**, izbrani na občinskem tekmovanju ekip in posameznikov v okviru vsakoletnih izpitov rezervnih vojaških starešin, kot najuspešnejši posamezniki te preizkušnje.

Na tekmovanju smo dosegli osmo mesto, med posamezniki pa je bila najboljša uvrstitev med prvo dvajseterico in sicer sedemnajsto mesto, za kar je član ekipe prejel knjižno nagrado.

Uvrstitev naše ekipe je relativno dober uspeh, saj je tekmovanje sestavljeno iz več disciplin: orientacijski pohod po neznanem terenu s pomočjo karte in kompasa v dolžini približno 6 do 8 kilometrov — pri čemer je bilo treba zadnjih 1.200 m preteči v najkrajšem možnem času; streljanje z vojaško pištolo; naloge iz topografije, naloge iz vojaške teorije o partizanskem vojskovanju in teoretična naloga rezervne starešine v vlogi komandirja voda v reševanju taktične naloge.

Seštevek točk iz posameznih naštetih področij je dal uvrstitev posameznikov, seštevek točk vseh treh članov ekipe pa ekipno uvrstitev. Ekipa je morala torej pri vseh teh disciplinah pokazati določeno teoretično vojaško znanje in fizično kondicijo.

Kaj naj bi dodal kot izkušnjo za podobna tekmovanja v prihodnje?

Vsekakor moramo najbolj skrbeti za individualno izpopolnjevanje rezervnih starešin;

čimvečja bo izenačenost članov ekipe, tem boljši uspeh lahko pričakujemo.

Večjo pozornost bo treba posvetiti tudi delu ekipe kot celote, tu mislim na skupno predelavo teorije in še nekaj ur skupnega treninga v streljanju z orožjem, predvidenim za tekmovanje. Vsak krog pri rezultatu se namreč šteje kot točka in ravno tu si ekipa ob solidnih rezultatih ostalih disciplin pridobi prednost za dobro uvrstitev.

Na koncu naj še dodam, da je vsekakor najvažnejši moment vsakega tekmovanja, pa naj bo to republiško ali občinsko, disciplina nastopajočih ekip.

Novinšek Lovro

Na republiškem tekmovanju je bila naša ekipa prijetno presenečena ob takem resnično zavestnem sodelovanju in disciplini vseh sodelujočih ekip.

Novinšek Lovro

Odprto pismo

V referendumu za šolstvo in otroško varstvo, ki smo ga leto uspešno izglasovali v naši občini, je določeno, da plačujejo 1% prispevek tudi upokojenci, vendar pa samo tisti, ki prejema najmanj tisoč dinarjev pokojnine.

Zanima me, kdo je kriv za površnost, po kateri sedaj od-

tegujejo tudi takim, ki imajo dosti manj kot sto starih tisočakov. V občinski pisarni, kjer so delali seznam, verjetno mislijo, da ga ni pod soncem, ki bi lahko imel tako nizke dohodke.

Za potrdilo moji trditvi navajam tri primere, vse ostale naj čimprej poišče ustrezna občinska kontrola: Frančiška Robnik, Robova c. 9 — odtegujejo ji le 7,90 dinarjev, Marija Kapfer, Robova c. 9 — odtegujejo ji 8,48 dinarjev in Ivana Kunstelj, Ob potoku 32 — odtegljaj le 5, 19 dinarjev. Odtegljaji so očitno proti določilom sklepov referendumov.

Marsikak pisar na skupščini občine si najbrž misli, da bodo ljudje preprosto molčali, pri čemer pa se ne zaveda, da ljudje že tako hudo kritizirajo površno pisarniško osebje in mečejo vse v en koš, češ da so vsi nesposobni. Kakorkoli že, v navedenih primerih gre za malomarnost in zmoto. Kdo je zanj kriv, naj odkrijejo na občini — in naj tudi odgovorijo.

Matic Koprivec

Skupščino občine prosimo, da na pismo odgovori in pojasni razloge za takšne napake, ki gotovo ne delujejo vzpodbudno. Občane pa prosimo, da nam sporočajo vse nepravilnosti, pomote in napake, ki jih lahko dokažejo. Lahko pa nas na probleme le opozorite, raziskali jih bomo sami.

(Pripis uredništva)

Za nabiralce gob

Kljub temu, da je gobarska sezona skoraj pri kraju, bo morada tudi ta sestavek kdo prebrat.

Poleg užitka pri nabiranju in koristnosti pri uživanju nam nudi nabiranje tudi potrebno rekreacijo po manj ali bolj napornem delu.

Gobe zahtevajo od nabiralca veliko izkušenj, kajti le tisti, ki gobe dobro pozna, si poleg običajnih vrst lahko privoščijo tudi katero manj znano, a okusno gobo.

Po večletnih izkušnjah spozna gobar dobre gobarske terene, ali kakor se to v gobarskem žargonu pravi — štante, ki jih ne pokaže niti najboljšemu prijatelju. Iz izkušenj se gobar nauči tudi, kdaj gobe rastejo najraje. Ljudsko izročilo pravi, da rastejo gobe ob »mladi luni«. Nabiral pa sem gobe tudi ob »stari luni«, če je bilo dovolj vlage in če so bile noči dovolj tople.

Ljudje cenijo različne gobe. No, največ je takih krajev, kjer cenijo le jurčke, ki pa jih spet drugje sploh ne nabirajo in jih imajo celo za strupene (npr. v hrvaški Istri), zato pa bolj cenijo golobice in druge gobe.

Značilno je seveda, da tam, kjer določeno vrsto gob cenijo najbolj, le-to tudi najbolje poznajo in so pri nabiranju najbolj zanesljivi. To je pač en način, da se naučimo spoznavati uporabne gobe v različnih krajih. Boljši način pa je vsekakor ta, da se naučimo spoznavati gobe s pomočjo dobrega gobarskega priročnika. O določeni vrsti gob, ki bi jo radi posebej spoznali, preberemo vse, kar je o njej napisano in nato poskušamo to gobo najti na rastišču.

Take gobe pa seveda še ne smemo jesti, temveč se moramo nujno še prej posvetovati s strokovnjakom, ki gobo dobro pozna in ta nam bo potrdil, če smo našli »ta pravo«.

Zelo primeren čas za izmenjavo izkušenj je jesen, ko je v Ljubljani organizirana razstava gob, pri kateri sodelujejo vsi priznani gobarski strokovnjaki, ki so svoje izkušnje pripravljene prenesti tudi na druge.

Pri nabiranju gob nabirajmo le take, ki jih dobro poznamo, ostale pa pustimo za tiste, ki jih poznajo bolje od nas. Tudi strupenih gob ni treba brati ali drugače uničevati, saj so tudi te v okras okolju.

Ko se bomo naučili spoznavati gobe, bodo na našem jedilniku skozi vse leto — poleti sveže, pozimi suhe ali pa vložene. Že v aprilu se začne sezona z mavrahi in majskimi kolobarnicami in se konča pozno v jeseni s sivkami in mraznicami.

Nekaj vrst gob, ki rastejo na naših terenih in jih velikokrat tudi sam nabiram: **mavrahi, majske kolobarnice, jurčki, lišičke, grive, brežovi gobani, turki, golobice (več vrst), sirovke, mlečne pečenice, dežnikarice (več vrst), karžlji, maslenke, ovčarke, zajčki, sivke, štorovke, kukmani (šampinjoni) itd.**

Za konec pa še dogodivščino. Ko sem se nekega jesenskega dne vračal iz gozda s polno košaro gob, sem imel prometno nezgodo, v kateri sem bil poškodovan, da so me morali odpeljati v ambulanto. Nabrane gobe so ostale raztresene v avtomobilu, ki je ostal na mestu nezgode. Ko si je prizorišče ogledal bivši komandir postaje milice tovariš Kranjc, je dejal: »Še sreča, da se je ponesrečil, kajti, če bi pojedel te gobe, bi gotovo šel »po gobe«.

Pečar

Pojasnilo

Na vprašanje, postavljeno v volilni enoti 25 Zaplana, ki je bilo objavljeno v »Našem časopisu« dne 22. avgusta 1973, kakšno delo opravlja tov. Dobrovoljce pri odmerjanju zemljišča na Ulovki, bi rad pojasnil tole:

1. Imel sem pismeno splošno pooblastilo od tov. Kogovšek Julijane overovljeno pri odvetniku Kotnik Josipu.

2. Dne 17. maja sem slučajno prišel na mesto, kjer so sekali drevje. Smatral sem, da je meja, ki sta jo pokazala tov. Bogataj Ivanka in Marolt Marija nepravilna in da bi bila posledica taka, da bi posekano drevje odvažali k tov. Bogatajevi namesto k tov. Kogovškovi. Smatral sem, da bi bilo potrebno sečnjo ustaviti in pregledati mape. Medtem, ko sem šel v bolnico k tov. Kogovškovi in se vračal preko Vrhnike v Zaplano istega dne, mi je na Vrhniki tov. Peternel povedal, da so bile moje trditve glede meje pravilne.

3. Zato sem mnenja, da sem bil (s pooblastilom) v interesu tov. Julijane Kogovšek popolnoma upravičen reagirati tako kakor sem.

Dobrovoljce Anton

Neposrednejši odnosi tudi v organizaciji ZRVS

Na seji občinskega odbora ZRVS, ki je bila 13. oktobra letos, se je v smislu ustavnih novosti izoblikovala nova shema organizacije in delovanja vrhniške organizacije ZRVS.

Namesto dosedanjih dveh krajevnih organizacij, bo v bodoče delovalo na območju vrhniške občine pet osnovnih organizacij. Ta sprememba je bila potrebna predvsem zaradi neposrednejšega kontaktiranja članstva organizacije z vodstvom. Vodstvo krajevne organizacije je doslej zaradi velikega števila članov ostajalo oddvojeno in bilo zato precej manj učinkovito. Po novem bi bili dve osnovni organizaciji v ožjem vrhniškem okolišju, v Borovnici, na Logu in Verdu pa po ena. Koordinacijo med osnovnimi organizacijami bo tudi v bodoče opravljal občinski odbor. Najvišji organ v osnovni organizaciji bo skupščina, ki jo bodo sestavljali vsi člani organizacije. V občinskem merilu pa bo formirana občinska skupščina članov ZRVS, sestavljena iz delegatov osnovnih organizacij.

Poleg občinskega odbora bo na celotnem območju Vrhnike delovalo še pet komisij, ki naj bi strokovno in idejnopolitično prispevale k oblikovanju in realizaciji načrtov in ciljev, ki jih od družbenopolitične organizacije, kot je ZRVS, pričakuje celotna družbena skupnost.

Za uspešnejše uresničevanje ideje o splošnem ljudskem odporu bodo (oziroma so že) organizirani aktivni članov ZRVS v vseh tistih krajevnih skupnostih, kjer ne bo sedežev osnovnih organizacij, v večjih delovnih skupnostih ter na osnovnih šolah.

Reorganizacija, volitve ter konstituiranje vodstvenih organov po novem konceptu bo izvedeno na skupščinah, ki bodo sklicane v novembru in decembru letos.

Ž. J.

Izpopolnjevanje partizanskih enot v občini Vrhnika

V septembru so bile vaje pripadnikov partizanske enote v Borovnici. Dvodnevna vaja je pokazala, da so pripadniki partizanske enote zelo zainteresirane za izpopolnjevanje na

vojaškem in političnem področju. Njihova želja je, da bi bilo takih vaj v prihodnje čim več. Uspeh vaje je ocenjen za prav dober.

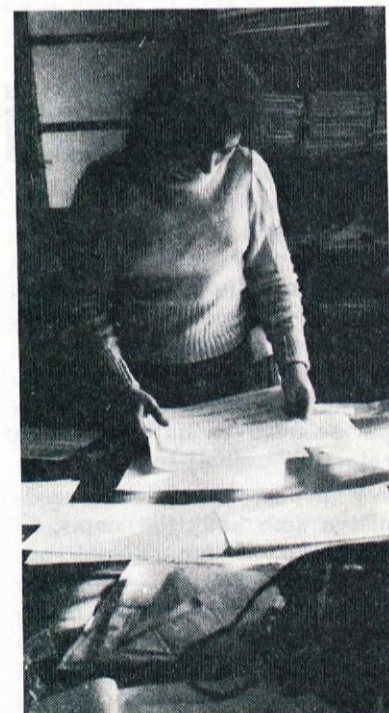
Franko Martinčič

Borovniška partizanska enota po zaključku uspešno opravljene naloge

Ob 29. novembru dnevnu republike

Čestitamo vsem občanom občine Vrhnika

Nač časopis, glasilo Občinske Konference ljudstva občine Vrhnika, ureja uredniški odbor: Drago Debeljak, Doro Hvalica (odgovorni urednik), Rafael Jaklič, Miloš Mauri, Smiljan Ogorelec, Janez Pečar, Janez Usenik in Janez Znidaršič. Naslov uredništva: OK SZDL, Cankarjev trg 8, Vrhnika. Tiska tiskarna »Toneta Tomšiča« v Ljubljani

Ljudje in njihovo delo

Pripoveduje frizerka Marinka Marcelan

Najin pogovor je stekel spočetka okorno, a je nato le prebil strah ali nezaupanje, ki je (polagoma prihajam do tega spoznanja) za moja srečevanja z ljudmi na Vrhniki že kar značilno.

Da pa bi čimprej prebila led, kjer je bil morda najdebelejši, sva začela kar z davki.

Na Vrhniki so za frizersko stroko davki preveliki. Preveliki pa zato, ker ne moremo z delom bistveno vplivati na promet, saj je v kraju kar sedem ženskih in štirje moški saloni. Pri tolikšni konkurenci je promet povsod relativno majhen. Saj načeloma nimam ničesar proti zdravi konkurenci, vendarle menim, da je preveč popustljiva politika skupščine občine Vrhnika do odpiranja novih lokalov le dvorezen meč, saj to istočasno onemogoča normalen razvoj že utečenih salonov. Tudi povečevanje življenjskih stroškov čutimo močnejše kot ostali, ker se nam to pozna kot potrošnikom neposredno in seveda v zmanjšanem prometu, saj vemo, da si vsak najprej zagotovi nujne življenjske potrebe in šele nato pridejo na vrsto naše usluge, ki so potrebne, ne pa nujne.

Sicer pa so Vrhniki dobro stranke in znajo ceniti dobro delo. Tudi čez zmerno poveče-

vanje cen uslugam se ne pritožujejo preveč, ker nikoli ne odstopamo od stopnje splošnega podraževanja. Veliko imamo tudi stalnih strank. Upamo, da so z nami zadovoljne.

No da, kar zadeva cene, jih usklajujemo skupaj z obrtniki naše stroke. Za nove cenike se vedno dogovorimo na skupnem sestanku. Tak cenik nam potrdi občinska skupščina, pa se vendarle najdejo, ki se ne držijo skupnega dogovora. Nekateri z zniževanjem cen kršijo dogovor in nelojalno konkurirajo. (Pa so vseeno slabši tisti, ki ravnajo obratno — v Jugoslaviji so prav gotovo v veliki večini. Op. pisca)

To, da so frizerski saloni »radijske postaje«, »obveščevalni centri«, »viri informacij« itd. za naš lokal ne drži. Če pride frizerski salon na tak glas, je to verjetno zasluga frizerja. Pri nas s strankami ne govorimo veliko, ne sprašujemo... Če pa se že pogovarjamo, potem vam zagotavljam, da vse novice tudi ostanejo tukaj in jih ne razširjamo.

No, za najin pogovor to ne drži, saj ni bil to njegov namen, za vse ostale pa svetujem, da sami poizkusijo. V frizerskem salonu »Marinka« namreč.

Konferenca

10. X. 1973 je bila na osnovni šoli Janez Mrak prva mladinska konferenca. Te konference smo se udeležili učenci obeh osmih razredov ter tovarišica Grom Mateja in tovariš Sodja Janez.

Najprej je sošolka predlagala dnevni red:

1. Izvolitev delovnega predsedstva;
2. Sestava programa dela mladinske organizacije.

Pri prvi točki se nismo dolgo ustavljali. Predlogi za delovnega predsednika, blagajnika, tajnika, člana in zapisnikarja so bili hitro sprejeti.

Pri drugi točki pa smo se malo zadržali. Kako tudi ne! Letos je pred nami pomembna naloga, ki pa jo moramo dobro rešiti. To je izbira poklica. Pri izbiri poklica mora vsak upoštevati predvsem svoje želje in sposobnosti, seveda pa se moramo o tem posvetovati tudi s starši in tovariši v šoli. Preden pa se odločimo za poklic, se moramo potruditi, da bo naš uspeh ob koncu šolskega leta čim boljši. Kajti vrata srednjih šol in pot do poklica nam bo odprta le, če bomo imeli čim boljše uspehe.

Pogovarjali smo se tudi o izvenšolski dejavnosti. Vsak med nami bi moral obiskovati en krožek, saj prav gotovo vsakogar zanima ena izmed stvari, ki jih obravnavamo pri krožkih. Teh je na naši šoli kar precej. Tovarišica Dežman Betka nam je pripovedovala o uspešnem planinskem društvu, ki ima precej članov. Pokazala pa nam je tudi film o letošnjem taboru vrhniških planincev pri Belem potoku.

Zadnja naloga, ki smo si jo zadali na tej konferenci, pa je pomoč slabim učencem. To je naloga, s katero se srečujemo vsako leto. Vsi upamo, da bomo lahko pomagali slabšim sošolcem, da bodo uspešno končali zadnje šolsko leto.

Majda Celarc, 8. b
OŠ Janez Mrak

Kočevje 73

V nedeljo 7. oktobra je bila v Kočevju osrednja proslava 30-letnice kočevskega zbora in I. kongresa Zveze slovenske mladine. Proslave se je udeležila tudi vrhniška mladina in taborniški odred »Ivana Cankarja«. V Kočevje je odpotovalo kar 30 mladincev. Na poti nam ni manjkalo dobre volje. V Kočevju smo najprej vestno izpolnili anketne liste o poznavanju NOB in splošnega ljud-

skega odpora, na zbirnem mestu pa smo si ogledali prikaz vojnih veččin pripadnikov naše armade. Skupaj z ostalimi brigadami smo nato odkorakali na osrednjo proslavo. Po slavnostnem delu proslave in bogatem kulturnem programu so nas pogostili s partizanskim golažem. Praznično vzdušje v Kočevju smo si za spomin ohranili tudi v fotografijah.

Richard Beuermann

Pripravljani na odhod

Z nami so bili tudi taborniki

Fotokritika

V prejšnji številki Našega časopisa smo v tej rubriki začeli z napisom (povedano na uho: so se že dogovorili za nove), zato bomo z napisi kar nadaljevali. Morda pa bi bilo dobro, da najprej pometemo s tistim, kar se navzven najbolj vidi in zato tudi najbolj moti.

V neposredni bližini uredništva smo »odkrili« napis, ki je gotovo zaščiten s strani spomeniškega varstva — mislimo na varstvo spomenikov malomarnosti in brezbriznosti, ki jo kaže Delikatosa do svoje reklame in estetskega videza okolja.

Iskreno upamo, da tabla VRHNIKA ob vstopu iz Logaške strani ni simbolična podoba kraja. Če pa je, bo treba kraj in tablo temeljito urediti.

Pa še avtomat smo tokrat odkrili, ki naj bi pred mladinskim klubom na Vrhniki samopostrežno »prodajal« žvečilne gume, pa tega že dolgo več ne

počenja, zato pa toliko bolj pridno krade vanj vržene kovance in se ne zmeni ne za jezo in ne za udarce — morda bi bilo treba oboje stresti na lastnika (kdorkoli že je) avtomata. Prepričan sem, da bi postal radodarnější. Kraja je namreč kazniva.

